

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - ဂျူလိုင်

ကိုးဘုတ်အင်မော်တယ်

(ရုအန်)

(Chapter 106 - 121)

စာစဉ် - ၈

Chapter 106

မင်းငါ့ကို ဆက်တိုက် ငြင်းနေပေမဲ့

ရှိခွန်း မျက်ခုံးများ လှုပ်လာသည်။ အမှန်တော့ ကွင်းလယ်တွင် ရပ်ရန် အပြစ်ပေးခြင်းက ဘာမှမဟုတ်ပေ။ သူက အာရုံစိုက်ခံရခြင်းကို ကျင့်သားရ ပြီးသားပင်။ သူ့လို ရပ်ရည်ရှိသောသူက ဘယ်နေရာသွားသွား လူကြားထဲ ထင်ပေါ်နေခြင်းက သဘာဝပင်။ သူ့ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ဖြင့် အပြစ်ဒဏ်ကို ပရိသတ်တွေ့ဆုံပွဲ လုပ်လိုက်၍ ရလေသည်။

ဇူအန် အရှက်ခွဲမှုကို တွေး၍ မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်နေခြင်းပင်။

သို့သော် ဒီသစ်သားပြားကို ချိတ်ဆွဲလိုက်ပါက မတူတော့ပေ။ ထိုအရာက သူ့ကို လူတကာ ဆော့ကစား၍ရသော အိမ်မွေးတိရိစ္ဆာန်လို သဘော သက်ရောက်သွားပေလိမ့်မည်။

"မင်း ဒါက ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ" ရှိခွန်း ဇူအန်ကို ဒေါသတကြီး မျက်စောင်းထိုးလိုက်သည်။

သင်သည် ရှိခွန်း ထံမှ အမျက်ပွင့် ၄၄၄ ရယူလိုက်သည်။

"ငါက ဒါကို မင်းအတွက် စဉ်းစားပြီး လုပ်ပေးနေတာ " ဇူအန် အပြုံးဖြင့် ပြန်ဖြေသည်။

"ရှိအိမ် သခင်လေးတစ်ယောက်က လူကြားထဲ အလှောင်ခံရရင် ဘယ်လောက်ဆိုးမလဲ စဉ်းစားကြည့်လိုက်။ အဲ့တာကြောင့် သူတို့ကို မရယ် အောင် ငါအထူး ပြင်လာပေးတာ။ အဲ့တာ ငါ့ စေတနာကို ပြသပေးတာ

လေ"

စေတနာ ဟုတ်လား ငါ့ခေါင်းပဲ။

ရှိခွန်း ရူးမတတ် ခံစားလိုက်ရသည်။ ထိုအခါမှ သူပြဿနာတစ်ခု စဉ်းစား လိုက်မိခြင်းပင်။

"ခနနေဦး ။ ဒီဆိုင်းပုဒ်ကို ဘယ်တုန်းက ပြင်လာတာလဲ။ အစတည်းက ငါ့ ကို ပြဿနာရှာဖို့ ပြင်ထားတာတော့ မဟုတ်ဘူးမလား။"

ဇူအန် ပုခုံးတွန်းပြလိုက်သည်။

"ငါက လိုအပ်လို လိုအပ်ငြား ပြင်လာတာ။ မင်းက ဒီလောက် ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မယ်လို့ ဘယ်သူထင်မှာလဲ။ မင်းဒီလောက် စိတ်အားသန်နေမှ တော့ ဒါကို ထုတ်မပြရင် ငါစိတ်မကောင်းလို့"

"..."ရှိခွန်း

သင်သည် ရှိခွန်း ထံမှ အမျက်ပွင့် ၈၁၃ ရယူလိုက်သည်။

အခန်းထဲမှ ကျောင်းသားများ ရှိခွန်း ဇူအန်ကို ပေါက်ကွဲလာမည်ကို စိတ်ရှည်စွာ စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် ဇူအန်ကို ကာကွယ်ရန် ချူချူယန် ရှေ့တက်ရမည်။ အကယ်ဒမီက အကြီးအကဲများပင် သတိပြုမိ သွားနိုင်လေသည်။

အင်း ဒါက ရန်ဝေ့ သင်ခန်းစာတွေ တက်တာထက် ပိုစိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတယ်။ လာလာ..နောက်ထပ် ဒီလို ဆရာ ဆယ်ယောက်လောက်ပေး ကြဦး

ချူချူယန်လည်း အနီးကပ်ကြည့်နေသည်။ ရှိခွန်းသာ တစ်ခုခုလုပ်မည်ဆို လျှင် ဇူအန် အန္တရာယ်များပေလိမ့်မည်။ လိုအပ်လျှင် ရှေ့တိုး၍ ဇူအန်ကို ကာကွယ်ရန် အသင့်ပြင်ထားသည်။

မမျှော်လင့်စွာ ရှိခွန်း အသက်ပြင်းပြင်းရှူလိုက်ပြီး အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ပြောလေသည်။

"ဟုတ်တယ် ကျုပ်က စိတ်လောသွားပြီး မမျှော်လင့်ဘဲ မင်းကို ပြန်ပြောမိသွားတာ။ ကျုပ်အပြစ်ပေးခံရတာ ဖြစ်သင့်ပါတယ်။ အကယ်ဒမီမှာ စည်းစနစ်ရှိဖို့ စည်းမျဉ်းတွေ လိုက်နာဖို့ လိုတာပဲ"

ထိုစကားများပြောပြီး သစ်သားပြားကိုယူကာ အခန်းထဲမှ တည်ငြိမ်စွာ ထွက်သွားလေသည်။ သူ့လှုပ်ရှားမှုများက တင့်တယ်လွန်း၍ ခနတဖြုတ် ပညာရှိတစ်ယောက်ဟုပင် ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်စေသည်။

အခန်းထဲမှ ကျောင်းသူတစ်ချို့ မျက်စိကလယ်ကလယ် ဖြစ်လာသည်။

"ဝေါင်း မိုက်လိုက်တာ"

"ရှိသခင်လေးက ကောလဟလထဲကလို တကယ့် လူကြီးလူကောင်းပဲ"

"သူ့အချစ်ပြိုင်ဖက်ကိုတွေ့လို့ စိတ်ခနလွတ်သွားတာ ဖြစ်ရမယ်"

"သူဒီလောက် ခံစားချက်ပြင်းထန်မှန်း မသိခဲ့ဘူး။ ပိုပြီးတောင် သဘောကျလာပြီ"

ဇူအန် အံ့သြသွားသည်။ သူက ရှိခွန်း အပြင်းအထန် ပြန်တိုက်ခိုက်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားပြီး တန်ပြန်တိုင်ခိုက်ရန်လည်း ပြင်ထားပြီးပြီ။ မမျှော်လင့်စွာ ဒီအတိုင်း နောက်ဆုတ်သွားသည်။

ဟမ်..သူ့ပရိသတ်တွေကြားမှာ ဂုဏ်သိက္ခာမကျအောင် ခြေတစ်လှမ်း ဆုတ်လိုက်တာလား။ ဒါက မဖြစ်နိုင်ဘူး။

ထိုအချိန်တွင် ရှိခွန်း အခန်းပြင်ရောက်သွားပြီး မျက်နှာမှ အပြုံးက ပျောက်ကွယ်သွားကာ အေးစက်မှုများ အစားထိုးဝင်လာသည်။

ဟမ့် ငါ သတိလက်မဲ့ ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီလို စကားမျိုး ချန်မထားခဲ့သင့်

ဘူး။ သူတစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် ငါ့ကို သံသယဝင်သွားကြလိမ့်မယ်။ ငါ ဘယ်လောက် ဒေါသထွက်ထွက် အခြားလူတွေ ငါ့ကို မေးခွန်းမထုတ်နိုင် အောင် အပြင်ပိုင်းမှာ ဟန်မပျက်နေပြမှရမယ်။

သူက ဒီလူကို လောကကြီးမှ အပြီးတိုင် ပျောက်ကွယ်သွားအောင် လုပ် မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသားပင်။

ဇူအန်စကားနောက်လိုက်၍ သစ်သားပြားလည်ပင်းစွတ်လိမ့်မည် မဟုတ် ပေ။ ကွင်းထဲသို့ သွားစဉ် လမ်းတွင် သစ်သားပြားကို လက်ဖြင့် အသာတစ် ချက်ပွတ်၍ စာသားများကို ဖျက်လိုက်သည်။ သစ်သားပြားကို သူ့ လက်အောက် အသာထည့်၍ ခပ်မိုက်မိုက် ဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် သူ့ဘေးသို့ လူတစ်ယောက် ရောက်လာသည်။ သူ့ နောက်တွင် တစ်ချိန်လုံး ကပ်ပါလာသော အဘိုးအိုကြီးပင်။

"သခင်လေး ကျုပ်လှုပ်ရှားပြီး အဲ့ဒီကောင်ကို တစ်ချက်တည်း သတ်လိုက် ရမလား"

ရှိခွန်းလက်ခါ၍ ပြောလိုက်သည်။

"စိတ်လောဖို့ မလိုဘူး။ ငါနဲ့ အတိုက်အခံဖြစ်ပြီးပြီးချင်း သေသွားရင် ငါတို့ ကို သံသယဝင်လိမ့်မယ်။ ချူအိမ်ရဲ့ အင်အားကို လျှော့တွက်လို့မရဘူး။ ငါတို့ လုပ်ရပ်က သူတို့ကို ချီဘုရင်ဘက် ပို့သလိုဖြစ်သွားရင် အရှုံးကြီးရှုံးသွား လိမ့်မယ်"

"ဒါပေမဲ့ အဲ့ဒီ မျိုးမစစ်က သခင်လေးကို ဒီလို ဆက်ဆံရဲတယ်လေ။ ကြည့် နေတဲ့ ကျုပ်တောင် ဒေါသထွက်တယ်" အဘိုးကြီးက အခန်းထဲတွင် ဖြစ် ပျက်သမျှကို တစ်ချိန်လုံး မြင်နေ ကြားနေရသည်။

"စိတ်မပူနဲ့။ တစ်ခြားလူတစ်ယောက် သူ့ကို ဖြေရှင်းလိမ့်မယ်။ မနက်ဖြန်

ကျရင် ယွမ်အိမ်နဲ့ ချူအိမ်ရဲ့ ပြိုင်ပွဲ။ ညကျရင် ယွမ်ဝမ်ဒုံကို ခေါ်လိုက်...မဟုတ်သေးဘူး..ငါ့ကိုယ်တိုင် လုပ်လို့မရဘူး။ ယွမ်ဝမ်ဒုံကို ပြောပြဖို့ မင်းနည်းလမ်းရှာလိုက်။ ဇူအန်ကို မတော်တဆတစ်ခုခုလုပ်ပြီး ကြိုးဝိုင်းထဲမှာ သေအောင်သတ်ခိုင်းလိုက်။ အနည်းဆုံး သူ့ကို ဒုက္ခိတတော့ ဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်" ရှီခွန်း အေးစက်စက် ပြောလိုက်သည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ သူ့ကို ရန်စပြီး ကိုယ်လွတ်ရုန်းနိုင်သူ တစ်ယောက်မှ မရှိပေ။

မကြာခင် အတန်းပြီးချိန်ဖြစ်၍ ကွင်းလယ်တွင် ရပ်နေသော ရှီခွန်းကို ကျောင်းသားများ သတိထားမိလာကြသည်။ သိချင်စိတ်ဖြင့် သူ့အနားကို ဝန်းရံလာကြသည်။ အတင်းသတင်းက အမြန်ပြန်၍ မကြာခင် ရှီခွန်း ဆရာကို ပြန်ပြောသောကြောင့် အပြစ်ပေးခံရမှန်း အားလုံးသိသွားကြသည်။

ရှီခွန်း ပရိသတ်မိန်းကလေးများ ဒေါသအကြီးအကျယ် ထသွားကြသည်။

"အဲ့ဒီ ဇူအန်က အရှက်မရှိလိုက်တာ။ ရှီသခင်လေးကို တမင် အပြစ်ရှာနေတာ မဟုတ်ဘူးလား"

"အမှန်ပဲ သူ့လိုဆရာတစ်ယောက်က ပေါ်တင် သူ့မိန်းမကို ဘက်လိုက်နေသေးတယ်။ သူက ချူချူယန်ကို ဒီလောက်လွယ်တဲ့ မေးခွန်းပေးပြီး ရှီသခင်လေးကိုကျ ဒီလောက်ခက်တဲ့ မေးခွန်းပေးတယ်။ ငါ့သူ့ကို အကယ်ဒမီဆီ တိုင်မှာ"

"ဟုတ်တယ် သူ့ကို စုပေါင်းတိုင်စာပို့သင့်တယ်"

ကျောင်းသူများနှင့်ယှဉ်လျှင် ကျောင်းသားများက အများကြီး ပိုကောင်းလေသည်။ ရှီခွန်း ကျောင်းကို ရောက်ကတည်းက ဒီမိန်းမအားလုံး အရူးထ

နေကြသောကြောင့် သူတို့ကို သိပ်မကျေနပ်စေပေ။ ထို့ကြောင့် ရှိခွန်း ဒီလို အရှက်ရသည်ကို ပိုကျေနပ်နေလေသည်။

ဒီအခွင့်အရေးကို အသုံးပြု၍ ရှိခွန်းကို လှောင်ချင်သူ တစ်ချို့ ရှိလေသည်။ သို့သော် ရှိခွန်းနားမရောက်ခင် အားကောင်းသော အရှိန်အဝါတစ်ခုကြောင့် နောက်ပြန်ဆုတ်လိုက်ရသည်။

"ထွက်သွားစမ်း" ရှိခွန်း ဘေးက အဘိုးအိုကြီးက အေးစက်စက် ပြောလိုက်သည်။

ထိုလူအိုကြီးရှေ့တွင် ကျောင်းသားများ အလိုလို ကျောချမ်းလာပြီး ထိုအချိန်မှ ရှိခွန်းက သူတို့ရန်စလို့မရသော သူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သတိရလာကြသည်။ ထို့ကြောင့် အမြန် ထွက်သွားကြလေသည်။

ဝန်ထမ်းရုံခန်းထဲမှ လုဒီသည် ကွင်းထဲရှိ လူအိုကြီးကို ကြည့်နေသည်။

ဒီလူကြီးရဲ့ ခွန်အားကို ငါမှန်းကြည့်လို့ မရဘူး။ ရှိအိမ်ရဲ့ အစေခံက ဒီလောက်တောင် အားကောင်းတာလား။ ကြည့်ရတာ ရှိအိမ်ရဲ့ ခွန်အားကို ငါလျစ်လျူရှုနေမိသလိုပဲ။ ဒီလို အိမ်တော်ကြီးတွေကြား ဝင်မပါတာ အကောင်းဆုံးပဲ။ ဟမ့်...ဇူအန်ဝင်လာတည်းက ပြဿနာတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခုပဲ။

ထိုစဉ် ဇူအန်က အမျက်ပွင့် များစွာ ဝင်လာသောကြောင့် ဝမ်းသားအားရ ဖြစ်နေသည်။

အရင်ဘဝတုန်းက boyband တွေ ဒီလောက်များတာမထူးဆန်းတော့ဘူး။ မိန်းမတွေက သူတို့ idol ရှေ့ဆို ဘာမှ မထိန်းတော့ဘူးပဲ။

"ခဲအို ခဲအို ခုနက ရှင်အခန်းထဲဝင်တုန်းက မမ ဘယ်လို မျက်နှာမျိုး ဖြစ်သွားလဲ ကျွန်မကို မြန်မြန်ပြောပြ" ချူဟွမ်ကျောက် ဇူအန် အနားကို လျစ်

ခနဲ ရောက်လာပြီး မေးလေသည်။ သူက အတန်းလစ်၍ လာချောင်းကြည့်ရန် ပြင်ထားသော်လည်း အခန်းထဲမှ ထွက်ထွက်ချင်း လုဒီနှင့်တိုး၍ ကြောက်လန့်စွာ အခန်းထဲသာ ပြန်ဝင်ပြီး အတန်းပြီးအောင် စောင့်နေလိုက်ရသည်။

သို့သော် သိချင်စိတ်က စိတ်ကို ကလိကလိဖြစ်စေ၍ အတန်းပြီးပြီးချင်း အပြေးထွက်လာခြင်းပင်။

"နင်က ဒီလူနဲ့ ပေါင်းပြီး ငါ့ကို လှည့်စားရဲတယ်ပေါ့" ချူဟွမ်ကျောက် မျက်နှာက မျှော်လင့်တကြီး အမူအရာက ချူချူယန်ကို ပိုဒေါသထွက်စေသည်။ လက်ထုတ်၍ သူ့ညီမ နားရွက်ကို ဆွဲလိုက်သည်။

"ဟီးဟီးဟီး ငါ့မမ အတော်လေး စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ မျက်နှာထား ဖြစ်သွားတာပဲ" ချူဟွမ်ကျောက် စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ပြောရင်း ဇူအန်နောက် အကာအကွယ်ယူလိုက်သည်။

ချူချူယန် သူ့ကို မျက်စောင်းထိုး၍ ဇူအန်ကို စိတ်ဝင်တစား ကြည့်လိုက်သည်။

"ရှင်က ဘယ်လိုလုပ် အတွက်အချက် ဆရာ ဖြစ်လာတာလဲ"

ဒီလို အဖြစ်အပျက်မျိုးကို စိတ်ကူးယဉ်ကြည့်၍ပင် မရချေ။

"ငါ့မှာ မင်းထုတ်ဖော်ရမယ့် အံ့ဩစရာတွေ အများကြီး ရှိသေးတယ်" ဇူအန် မြောက်ကြွကြွ ပြန်ဖြေသည်။

ချူချူယန် အသာ ရယ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်။ ဒီနေ့ ကျွန်မကို အံ့ဩအောင် လုပ်နိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အခု ရှင်က ရှီအိမ် သခင်လေးကို ပေါ်တင် ရန်စလိုက်တော့ နောက်ဆို သတိထားရတော့မယ်"

"သူက ငါ့မိန်းမကို မက်မောနေတော့ ငါဘာတတ်နိုင်မှာလဲ။ သူ့ကို သင်ခန်းစာမပေးရင် ငါ့ခေါင်းပေါ်ထိ တက်လိမ့်မယ်" ဇူအန် ပြောလိုက်သည်။

"ဘယ်သူက ရှင့်မိန်းမလဲ" ချူချူယန် မျက်နှာရဲသွားသည်။ သို့သော် သူ့ စကားများ ပါးစပ်မှထွက်ထွက်ချင်း သူတို့နှစ်ယောက် ပတ်သက်မှုကို သတိရသွားပြီး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ကြည့်ရတာ ငါ့နေရာအသစ်ကို ငါနေသားမကျသေးတဲ့ပုံပဲ။

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှင်လတ်တလော သတိထားသင့်တယ်။ ရှီခွန်း တစ်ယောက်ယောက်ကို ရှင့်နောက် လွှတ်မှာစိုးလို့ ဖြစ်နိုင်သမျှ ကျွန်မနဲ့ နီး နီးနေ" ချူချူယန် သတိပေးလိုက်သည်။

"အသည်း ကြည့်ရတာ မင်းက ငါ့ကို ဆက်တိုက်ငြင်းနေပေမဲ့ ငါ့လုံခြုံရေး ကို စိတ်ပူသေးတဲ့ ပုံပဲ" ဇူအန် ပြုံး၍ ပြန်ပြောသည်။

"အဲ့လို မခေါ်ဖို့ ရှင့်ကို ပြောထားတယ်လေ" ချူချူယန် သူ့ကို မျက်စောင်းထိုးလိုက်သည်။

"ကျွန်မကြောင့် ရှင့်ကို မထိခိုက်စေချင်ရုံပါ"

ဇူအန် အဝေးမှ ရှီခွန်းကို တစ်ချက်ကြည့်၍

"စိတ်ချပါ နောက်နှစ်ရက်တော့ သူဘယ်သူမှ မလွှတ်ပါဘူး။ သဘက်ခါ ကျရင် အိမ်တော်ပြိုင်ပွဲရောက်တော့မှာပဲ။ သူက ကြိုးဝိုင်းပေါ်မှာ ငါ့ကို ပေါ် တင်သတ်နိုင်မှတော့ လျှို့ဝှက်ပြီး လုပ်စရာမလိုဘူးလေ"

ရှီခွန်းနေရာမှ တွေးလျှင် ဇူအန်ကို အိမ်တော်ပြိုင်ပွဲတွင် ဖြေရှင်းရန် ကြံစည်မည်ဖြစ်ကြောင်း သိသာသည်။

ဇူအန်ပြောတာ အဓိပ္ပာယ်ရှိသောကြောင့် ချူချူယန် အတွေးနက်သွား

သည်။ ခေါင်းမော့လိုက်သော် ဇူအန်၏ ယုံကြည်မှုပြည့်နေသော မျက်နှာကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုအချိန်ခန့်တွင် ဇူအန်က သူ ထင်ထားသလိုမဟုတ်နိုင်ကြောင်း တွေးလိုက်မိသည်။

ထို့နောက်တွင် ကိစ္စထွေထွေထူးထူး မရှိဘဲ တစ်နေ့တာ အမြန်ကုန်ဆုံးသွားသည်။ အတန်းပြီးသွားသော် ဇူအန် ရှန်းလျှို့ယီထံ ကမာခွံပြန်ပေးရန် ပြင်လိုက်သည်။ သို့သော် သူ့ဘေးက ညီအစ်မနှစ်ယောက်ကို ကြည့်၍ စိတ်ပြောင်းသွားသည်။

သူတို့ရှေ့မှာ တစ်ခြားမိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ စကားပြောတာက သိပ်ကောင်းမယ် မထင်ဘူး။ အဟင်း။

အကယ်ဒမီမှ ထွက်၍ ရထားလုံးအတွင်း ဝင်သွားလိုက်သည်။ ချူအိမ်အစောင့်များ၏ ပို့ဆောင်မှုအောက်တွင် ချူအိမ်ကို ပြန်သွားကြသည်။ ချန်ရှိုပင်း သူ့သခင်လေးကို ပုံမှန်အတိုင်း ကျောင်းလာကြိုသော်လည်း ကျောင်းပြင်တွင် အစွန့်ပစ်ခံလိုက်ရကြောင်း တွေ့လိုက်သည်။

ခါတိုင်းဆို အနည်းဆုံး သခင်လေးနဲ့ ဒုတိယမမလေးတို့နဲ့ အတူလမ်းလျှောက်ပြန်နိုင်သေးတယ်။ အခုတော့ သူတို့နောက်ကပဲ ခြေရာကောက်နိုင်တော့တယ်။ အား..ကြည့်ရတာ ပထမသခင်မလေးက ဒုတိယသခင်မလေးလောက် ချဉ်းကပ်လို့ မရသလိုပဲ။ သခင်လေးကသာ ဒုတိယသခင်မလေးကို လက်ထပ်လိုက်ရင်....

သို့သော် နောက်ရှူထောင့်တစ်ခုမှ အမြန်ပြန်တွေးလိုက်မိသည်။

သခင်လေးနဲ့ မမလေးသာ နီးစပ်သွားရင် ချူအိမ်သားမက်အဖြစ် တရားဝင် အသိအမှတ်ပြုခံရတဲ့ရက်လည်း နီးလာမှာပဲ။ အဲ့ဒီအခါကျ ငါ့နေရာလည်း မြင့်လာလိမ့်မယ်။ ဟမ်..သခင်လေးက ဒုတိယမမလေးကိုလည်း လက်ထပ်နိုင်ရင် ငါ့နေရာ ဒီထက်ပိုမြင့်မသွားနိုင်ဘူးလား။

ချန်ရှိပင်း ထိုအတွေးများကို အမြန်ဖျောက်လိုက်သည်။

မင်းနောက်နေတာလား။ သခင်လေးက ငါ့ထက် နည်းနည်းပိုချောပြီး နည်းနည်းပိုကံကောင်းရုံပဲ။ အဲတာအပြင် ငါ့ထက်ပိုကောင်းတာ ဘာမှမရှိဘူး။ သူ့မှာ အဲလိုကိစ္စ ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်လာနိုင်မှာလဲ။

ညစာစားချိန် ချူကျွန်းထန်နှင့် ချင်ဝမ်ယွီ မနက်ဖြန် ပြိုင်ပွဲအကြောင်း ပြောရန် သူတို့ကို အခေါ်လွှတ်လေသည်။

ဇူအန် ဒီကိုစရောက်စဉ်ကတည်းက ပြောင်းလဲမှုများကို တွေးလိုက်မိသည်။ အဲဒီတုန်းက သူတစ်ယောက်တည်း အခန်းထဲတွင် ထမင်းစားရပြီး အခုတော့ ထမင်းသားပွဲကို မကြာခဏ ဝင်စားရသည်။ အဲတာအပြင် ချူချူယန်လည်း သူ့ကို ဒီနေ့ အများကြီး ပြုံးပြသလိုပဲ။

ဖီး..ဖီး..ဖီး..အပြုံးလေးတစ်ချို့ကို ငါက ဘာကိစ္စအပျော်လွန်နေရတာလဲ။ ဒီလောက်လေးနဲ့ ကျေနပ်နေရင် ငါက အလကားလူဖြစ်သွားမှာပေါ့။

ချူချူယန် လှလွန်း၍ဖြစ်တာဟု ဇူအန် သတ်မှတ်လိုက်သည်။ လူသားတွေက အလှကြိုက်သော သတ္တဝါများဖြစ်တာကြောင့် ချူချူယန်လို လှပသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်အောက် သူကျဆင်းသွားတာ သဘာဝပင်။

ဒါပေမဲ့ ပြောရရင် ငါလည်း အတော်ရုပ်ချောပါတယ်။ ငါ့မိန်းမက ငါ့ကို ကျ ဘာလို့ သွားရည်မကျရတာလဲ။ ဒါက အဓိပ္ပာယ် မရှိဘူး။

ဇူအန် အတွေးလွန်နေတုန်း ချူဟွမ်ကျောက်က ဇူအန် မည်သို့ အကယ်ဒမီက ဆရာဖြစ်လာကြောင်း တစ်ချို့နေရာများ ပုံကြီးချဲ့ကာ ပြောဆိုနေသည်။ သူက အမှန်တော့ ဒီလောက်ကြီးတဲ့ အတင်းအဖျင်း မပြောရတာကြာ၍ စိတ်လှုပ်ရှားနေခြင်းပင်။ ထို့ကြောင့် ဖွင့်ထုတ်လိုက်ရတာ ခံစားလို့ကောင်းပေသည်။

"ဇူအန် အကယ်ဒမီရဲ့ ဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်လာတယ်လို့ ကြားရတာ တကယ်စိတ်ချမ်းသာစရာပဲ" ချူကျုန်းထန် ရင်ထဲက ပြုံးလိုက်သည်။ သူ သားမက်က ဘယ်နေရာမှ မတော်တာ နှမြေစရာဟု သူထင်ထားသည်ပင်။ အခုတော့ တစ်နေရာမှာ ထူးချွန်ပေသေးသည်။ ပြောစရာမလိုအောင် ဒါက အောင်ပွဲခံစရာတစ်ခုပင်။

ချင်ဝမ်ယွီလည်း အံ့သြသွားသည်။ ဇူအန်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်သော်လည်း သူ့ရှေ့က တော်ရိလျော်ရိလူနှင့် အကယ်ဒမီဆရာတစ်ယောက်က ဘယ်လိုမှ တစ်ထပ်တည်းမကျပေ။ ဇူအန်ကလည်း ထိုအချိန်တွင် ထရယ်လိုက်၍ သူ ကို သွားဆွမိသွားသည်။

ထို့ကြောင့် ထဆူမိသွားသည်။

"ဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်လာရုံနဲ့ ဒီလောက် မြောက်ကြွကြွဖြစ်လာရလား။ အစတည်းက မင်းက ယာယီဆရာတစ်ယောက်ပဲ။ တော်ဝင်လွှတ်တော်က တရားဝင်ဆရာလွှတ်လိုက်တာနဲ့ မင်းနေရာက ပြီးသွားပြီ။ ပြီးတော့ ဟွမ် ကျောက် ပြောပုံအရ မင်းက ရှီသခင်လေးကို အတန်းထဲမှာ အပြစ်ရှာသေး တယ်ဆို။ အာဏာလေးနည်းနည်းရလိုက်တာနဲ့ နားထင်သွေးရောက်နေ တာ မဟုတ်ဘူးလား။ စိတ်ပျက်စရာကောင်းအောင်"

ဇူအန် ခေါင်းယမ်းရုံသာ တတ်နိုင်လေသည်။

ငါဘာလုပ်လုပ် အပြစ်ရှာနေတဲ့ ယောက္ခမတစ်ယောက်ရှိတာ အတော် ကံ မကောင်းတာပဲ။

ထိုအရာကိုမြင်သော် ချူဟွမ်ကျောက် မနေနိုင်ဘဲ ဇူအန်အတွက် ထ ပြောသည်။

"အမေ ဒီနေ့ကိစ္စက ရှိခွန်း လွန်တာလေ။ ခဲအိုကို အပြစ်မတင်သင့်ဘူး။

မနက်ဖြန် ကြိုးဝိုင်းပေါ်မှာ ဇူအန်ကို တစ်ယောက်ယောက် ဒုက္ခပေးမှာ
ကျွန်မက ပိုစိုးရိမ်တယ်"
